

fra alle Sider paa Rigsdagen givet Tilslutning til Bestræbelserne for at finde Veje, ad hvilke man paa nogenlunde rimelige Vilkaar kan lindre Bolignøden, og der er Lyst til at arbejde med Iver paa at fremme Foranstaltninger hertil og fremme dem hurtigst muligt. Men ser vi nærmere paa det nærværende Lovforslag, forekommer det mig, at som Helhed betragtet vilde de fleste af de Foranstaltninger, her er Tale om, til Lindring af Bolignøden, lige saa vel kunne træffes gennem den alt foreliggende Lov om Fastsættelse af Husleje, idet mange af de Beføjelser, man vil give det nye Kontor, i Virkeligheden kan gives bestaaende Institutioner. Det, der er Kendetegnet ved nærværende Lovforslag, er, at det forkyn-der sig som værende et Forslag om Boliganvisning. Man har gjort gældende, at Boliganvisning kan ganske sidestilles med Arbejdsanvisning. Dette kan jeg ikke erkende; navnlig kan det ikke sidestilles dermed under de nuværende Forhold. Thi det er jo ganske givet, at enhver Ejer, der vil have sin Lejlighed lejet ud, kan faa den lejet ud. Der behøves meget faa Anstrengelser for at opnaa det, og de Apparater, der skal til til Støtte for at faa udlejet de bestaaende Lejligheder, haves jo allerede, saa af den Grund forekommer det mig ikke, at der paa nærværende Tidspunkt er Grund til at foretage noget særligt. Noget andet er, hvad jeg senere skal komme til, om der kan være Tilfælde, hvor man bør støtte Bestræbelser for at udleje og for at hindre, at Lejligheder forbliver ubeboede. Men ogsaa det, mener jeg, kan ske ad anden Vej. Naar man taler om en Anvisning i dette Tilfælde, er det saa godt som givet, at en virkelig Anvisning kan der vanskeligt blive Tale om, thi for at Anvisning skal kunne ske, maa der være noget at anvise. Det kan se meget smukt ud, at saa snart Lejligheder opsiges, skal dette indberettes til Boligkontoret, og dette skal med visse Mellemlum udsende Redegørelse om Lejligheder, der er ledige. Men hvorledes vil dette forme sig i Praksis, naar vi nærmer os til den Tid, da Lejligheder kan opsiges til den kommende Flyttedag? Opsigelserne vil sjældent fremkomme før i sidste Øjeblik, og det er min Erfaring fra det praktiske Liv, at naar Lejligheder opsiges, rygtes det hurtigt, og ikke ret mange Dage eller maaske kun Timer, efter at Opsigelsen har fundet Sted, er Lejligheden udlejet. Nu kommer imidlertid det offentlige og siger: Vi foretager Anvisning, vi indretter Kontorer, som udsteder Bekendtgørelser,

og her finder de lejesøgende lange Lister over Lejligheder, som de kan faa. Ja, de finder Lister, men i det Øjeblik, Indberetningen sker, og Bekendtgørelsen finder Sted, er alle Lejligheder lejede ud; der bliver ikke en eneste Smule at leje ud, og de, der henvender sig til Kontoret, vil ikke faa den mindste Fornøjelse deraf. Dette viser, hvorledes Institutionen vil virke under de forhaandenværende Omstændigheder, og det mener jeg, at Lovgivningsmagten ikke bør gaa med til. Jeg erkender, at en saadan Institution og en saadan Bekendtgørelse under normale Forhold vil kunne frembringe en vis Søgen til Midten. At der er en saadan Fortegnelse, vil bevirke, at alle de, der i svære Tider er kommet til at bo i dyre Lejligheder, vil, naar Forholdene bliver normale, søge at faa en nogenlunde god Lejlighed billigere; og mange af dem, som i de svære Tider har været nødte til at bo i tarveligere Lejligheder, vil ogsaa søge opad, imod Midten. En saadan Betydning vil Institutionen kunne faa i Fremtiden, men Diskussionen om, hvorvidt man overhovedet skal oprette en saadan Institution, og om, hvorledes den skal indrettes, maa føres paa det Tidspunkt, da det endelige Forslag foreligger.

Nu har man ganske vist sagt, at der er forskellige Omraader, paa hvilke allerede nu en saadan Lov vilde kunne gøre Nytte, idet man har sagt, at den vil kunne virke som et Varsko. Naar det nemlig viste sig, at der var for faa Lejligheder anmeldt, kunde Autoriteterne se, at nu maatte de søge at støtte Bestræbelserne for, at der kunde blive flere Lejligheder. Men noget saadant er der slet ikke Tale om paa det nuværende Tidspunkt, og under de forhaandenværende Forhold kan man ogsaa her udmærket godt hjælpe sig med de Institutioner, man har paa dette Omraade. Man har nemlig Indberetningerne gennem Rodemestrene, der f. Eks. her i København hvert Halvaar har givet Anledning til, at man har forhandlet dette Spørgsmaal, og jeg har ikke hørt, at der var noget at kritisere. Selv om Indberetningerne ikke var matematisk nøjagtige, kunde de dog indeholde et Fingerpeg.

Men saa vil man sige: der er dog de enkelte Tilfælde, der findes nævnte i § 6, i hvilke Institutionen kunde have Betydning. Hvis man vil gaa til at forbyde, at Lejligheder bliver slaaet sammen og lignende, vil man, da Forholdet omfatter saa faa Tilfælde, ikke belaste de bestaaende Nævn synderligt ved at henlægge Sagerne under dem, og vi kan ogsaa her udmærket